

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-17 בספטמבר, 2024, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

חלופת המדידה להשקעה במכשירים הוניים (מסמך לדיון צורף לתיק הישיבה)

1. היו"ר מציין כי הנושא נדון ביותר מישיבה אחת והוגשה הצעה מעודכנת. מבקש מצדיק להציג את ההצעה המעודכנת.
2. צדיק מציינת כי בישיבה האחרונה שהתקיימה בנושא סוכם כי חבר ועדה¹ וחבר ועדה אחר יגבשו הצעה משופרת על מנת להתייחס לכך שכאשר יש שווי הוגן נצפה בעסקה למניה כלשהי, נדרשת בחלופת המדידה, מדידה בשווי הוגן גם של אופציה על אותה מניה. מציינת כי חלף זמן רב מהדיון האחרון בנושא זה ולכן מציעה לעבור על החלופה כולה.
3. צדיק מציינת כי ההתייחסות היא לאופן המדידה של השקעה במכשירים הוניים, הכוללת השקעה במניות והשקעה בכתבי אופציה ואג"ח להמרה, שמימושם יגרום למסירה של מניות כאלה. מציינת כי על מנת לפשט מוצע להגדיר "השקעות במכשירים הוניים". מציינת כי ההגדרה כוללת:
(א) השקעות במכשירים פיננסיים שאינם נגזרים שהם מכשירים הוניים של המנפיק, וכן
(ב) השקעות בחוזים הקשורים למכשירים כאלה אשר, אם ימומשו, יגרמו למסירה של מכשירים כאלה (כולל אופציות, חוזי אקדמה, אופציות רכש ואופציות מכר ומכשירים פיננסיים מורכבים (כגון אג"ח להמרה), אשר, אם ימומשו, יגרמו למסירה של המכשירים ב-א)).
4. משתתף² מציע להוסיף לאחר המילים "אם ימומשו" את המילים "או יומרו" על מנת להתייחס גם לאג"ח להמרה אשר אינו ממומש, אלא מומר. **מוסכם על הנוכחים.**
5. צדיק מציינת כי מוזמן³ העלה שתי שאלות לעניין ההגדרה:

(א) האם הכוונה במכשירים שסווגו כמכשירים הוניים לפי הדוחות הכספיים של המנפיק או לפי התקינה הישראלית. צדיק בדעה כי מאחר שהתקן הוא במסגרת

¹ ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

² ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

³ ההתייחסות היא למוזמן או למוזמנת

התקינה הישראלית גם הסיווג בדוחות הכספיים של המנפיק הוא לפי התקינה הישראלית. **חבר הוועדה וחבר ועדה נוסף מסכימים.**

(ב) האם הכוונה היא רק "למסירה של מכשירים כאלה" או שיש לנסח "למסירה או לקבלה של מכשירים כאלה" על מנת שיהיה תואם גם לאופציות רכש המובאות כדוגמה. מוסיפה כי בתקן ה-SME יש התייחסות רק למסירה. חבר הוועדה מציין כי הכוונה היא למסירה על ידי המנפיק. המשתתף מציע להוסיף את המילים "על ידי המנפיק". חבר הוועדה מציין כי במחשבה שנייה ייתכן שהמסירה תהיה על ידי גורם שלישי ולא דווקא על ידי המנפיק (אופציית רכש). חבר הוועדה הנוסף בדעה כי אין להגביל רק לקבלה של מניות ויש להחיל את חלופת המדידה גם על אופציית מכר. חבר הוועדה מציין כי המילה delivery מתייחסת הן למסירה והן לקבלה וייתכן שמכך נובע הבלבול. מסכים עם חבר הוועדה הנוסף שיש להחיל את חלופת המדידה גם על אופציית מכר.

6. צדיק שואלת אם יש הסכמה לתיקון ההגדרה ל"למסירה או לקבלה של מכשירים כאלה".
מוסכם על הנוכחים.

7. צדיק מציינת כי הערה נוספת של המוזמן היא שיש להרחיב את המונח המוגדר ל"השקעות במכשירים הוניים וחוזים קשורים אליהם" על מנת שהמונח ישקף את התחולה שלו.

8. המשתתף בדעה שהמוזמן צודק. חבר ועדה רביעי מסכים. חבר ועדה חמישי בדעה שהתיקון אינו נחוץ מאחר שגם החוזים הם מכשירים הוניים והתיקון יבהיר במעט את המונח. היו"ר מסכים עם חבר הוועדה החמישי שהתיקון אינו נחוץ, אך אינו מתנגד.

9. צדיק משיבה כי החוזים אינם בהכרח מכשירים הוניים, לדוגמה אג"ח להמרה הוא מכשיר פיננסי מורכב (כולל רכיב הוני ורכיב התחייבות).

10. היו"ר שואל מי תומך בשינוי שם המונח ל"השקעות במכשירים הוניים וחוזים הקשורים אליהם". **חבר הוועדה הרביעי, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה האחר וחבר הוועדה תומכים. היו"ר מסכם כי המונח ישונה ל"השקעות במכשירים הוניים וחוזים הקשורים אליהם".**

11. היו"ר מציין כי בהגדרה בסעיף (ב) יש כפילות של המילים "אשר, אם ימומשו, יגרמו למסירה של מכשירים כאלה." **צדיק מציינת כי מדובר בטעות שתתוקן.**

12. צדיק מציינת כי סעיף 1.18 עוסק במדידה עוקבת של מכשירים פיננסיים וסעיף (ב) מתייחס להשקעות במכשירים הוניים כהגדרתם. מצטטת את הסעיף "אם השווי ההוגן של ההשקעה במכשירים הוניים ניתן לקביעה לפי סעיף 1.39(א) או 1.39(ב) על בסיס מתמשך, ההשקעה תימדד בשווי הוגן, כאשר שינויים בשווי ההוגן יוכרו ברווח או הפסד." מציינת כי סעיף 1.39

הוא סעיף הקובע את מידרג השווי ההוגן וסעיף (א) קובע כי הראיה הטובה ביותר לשווי הוגן היא מחיר מצוטט של נכס זהה בשוק פעיל וסעיף (ב) קובע כי כאשר מחיר מצוטט לנכס זהה בשוק פעיל אינו זמין, המחיר המצוטט של נכס דומה בשוק פעיל יהווה את הבסיס לקביעת השווי ההוגן. מסכמת כי אם יש מחיר מצוטט לנכס זהה או דומה בשוק פעיל, ההשקעה תימדד בשווי הוגן דרך רווח או הפסד.

13. צדיק מוסיפה כי "אם השווי ההוגן של ההשקעה במכשירים ההוניים אינו ניתן לקביעה בהתאם לסעיף 1.39(א) או 1.39(ב) על בסיס מתמשך, כל ההשקעות כאמור ימדדו כבחירת מדיניות חשבונאית בהתאם לאחת החלופות להלן:

(א) עד למועד שבו הישות יכולה לקבוע את השווי ההוגן על בסיס מחיר ניתן לצפייה (ראה סעיפים 1.19-1.20), ההשקעות במכשירים ההוניים ימדדו בעלות או בכללותם (ללא פיצול לרכיב הוני ולרכיב התחייבות) בעלות מופחתת, בניכוי ירידת ערך, או

(ב) ימדדו בשווי הוגן, כאשר השינויים בשווי הוגן ייזקפו לדוח על רווח או הפסד."

14. צדיק מציינת כי כאשר אין מחיר מצוטט לנכס זהה או דומה מדובר על בחירת מדיניות חשבונאית ובמקרה כזה ניתן למדוד את ההשקעה בשווי הוגן או בעלות או בעלות מופחתת עם עדכון לשווי הוגן כאשר יש מחיר ניתן לצפייה של נכס זהה או דומה. מוסיפה כי סעיף 1.19 מסביר מתי מבוצע עדכון "על מנת לזהות שינויי מחיר ניתן לצפייה, ישות תביא בחשבון עסקאות רלוונטיות שהתרחשו במועד הדיווח או לפניו אשר ידועות או שסביר שניתן לדעת עליהן. על מנת לזהות שינויי מחיר אשר סביר שניתן לדעת עליהן, הישות צריכה לבצע מאמץ סביר על מנת לזהות עסקאות ניתנות לצפייה כלשהן שהיא לא תהיה מודעת אליהן בנקל. הישות אינה צריכה לבצע חיפוש ממצה לכל שינויי מחיר ניתן לצפייה." מציינת כי הישות נדרשת לנסות למצוא עסקאות במכשירים ההוניים, אך אינה נדרשת לדעת על כל העסקאות שבוצעו במכשיר. מוסיפה כי סעיף 1.20 קובע את הטיפול החשבונאי "כאשר הישות מזהה שינויים במחיר הניתן לצפייה של עסקאות רגילות במכשיר זהה או דומה של אותו מנפיק או מזהה שינויים במחיר הניתן לצפייה של נכס הבסיס של חוזים הקשורים למכשירים הוניים (ראה סעיף (ב) בהגדרת השקעה במכשירים הוניים), עליה למדוד את ההשקעה במכשירים הוניים בשווי הוגן במועד שבו העסקה הניתנת לצפייה התרחשה והשווי ההוגן יהווה את העלות החדשה של ההשקעה. ההפרש בין השווי ההוגן לבין העלות ייזקף לדוח על רווח או הפסד." מוסיפה כי אם זוהתה עסקה במכשיר הוני במחיר שונה, יש לעדכן הן את ההשקעה במכשיר ההוני והן את ההשקעה בחוזה הקשור אליו שבו המכשיר ההוני מהווה את נכס הבסיס.

15. היו"ר שואל כיצד תבוצע מדידה בשווי הוגן אם אין מחיר ניתן לצפייה. צדיק משיבה כי השווי ההוגן ייאמד באמצעות הערכות שווי. חבר הוועדה הרביעי מציינ כי כך סוכם בישיבה על מנת להשאיר אפשרות לחברות המעוניינות בכך למדוד בשווי הוגן.

16. המשתתף שואל מדוע בסעיף 1.20 יש התייחסות נפרדת לסעיף (ב) בהגדרת השקעה במכשירים הונויים. צדיק משיבה כי המטרה היא להבהיר שאם הישות מודעת למחיר נצפה בעסקה במניה מסוימת (ולא באופציה), יש לעדכן הן את המדידה של ההשקעה במניה והן את המדידה של השקעה באופציה על אותה מניה. המשתתף שואל אם המשמעות היא שלא ניתן לבצע הערכת שווי לגבי השקעה באופציות. צדיק משיבה בשלילה ומציינת כי ההתייחסות רלוונטית רק לישות שבחרה בחלופה של מדידה בעלות או בעלות מופחתת עד לקיומם של שינויים במחיר נצפה במכשיר ההונוי ולא לישות שבחרה למדוד את השקעותיה במכשירים הונויים בשווי הוגן.
17. צדיק מציינת כי המוזמן הציע להעביר את סעיפים 1.19-1.20 לתוך (ב)(ii)(1) על מנת שלא יוצר בלבול. חבר הוועדה בדעה כי שינוי כזה יסרב מאוד את הנוסח ומתנגד לכך. מציין כי עדיפה הפניה מסעיף 1.18(ב)(ii)(1).
18. חבר הוועדה החמישי מציע להוסיף הערת שוליים לסעיפים 1.19-1.20 ולהבהיר כי מתייחסים רק לחלופה מסעיף 1.18(ב)(ii)(1). חבר הוועדה הרביעי מציין כי קיימת הפניה בסעיף 1.18(ב)(ii)(1) לסעיפים אלה, שאינה קיימת בסעיף 1.18(ב)(ii)(2). חבר הוועדה מציע להוסיף בתחילת סעיף 1.19 "לעניין סעיף 1.18(ב)(ii)(1)". **מוסכם על הנוכחים.**
19. משתתף אחר מציין כי סעיף 1.19 קשה להבנה לאור ההתייחסות לעסקאות שסביר שניתן לדעת עליהן. חבר הוועדה מציין כי המטרה היתה להימנע מ"ללא עלות או מאמץ מופרזים".
20. צדיק מציעה לפשט את הניסוח כך "על מנת לזהות שינויי מחיר ניתן לצפייה, ישות תביא בחשבון עסקאות רלוונטיות שהתרחשו במועד הדיווח או לפניו אשר ידועות או שסביר שניתן לדעת עליהן (הישות צריכה לבצע מאמץ סביר על מנת לזהות עסקאות ניתנות לצפייה כלשהן שהיא לא תהיה מודעת אליהן בנקל, אך אינה צריכה לבצע חיפוש ממצה לכל שינויי מחיר ניתן לצפייה)".
21. חבר הוועדה האחר בדעה כי ניתן לוותר על כל הסיפא, כלומר להשאיר רק את המשפט הראשון. בדעה כי אין ערך מוסף לאמירות אלה. **היו"ר, חבר הוועדה החמישי, חבר הוועדה הרביעי והמשתתף האחר מסכימים.**
22. חבר הוועדה בדעה שיש להשאיר את הסיפא כדי להבהיר מה הציפייה מישות.
23. חבר הוועדה האחר בדעה כי המוסד לתקינה אינו גורם אכיפה.
24. חבר הוועדה הנוסף בדעה שיש להשאיר את הסיפא.
25. המשתתף האחר מציע לתקן במשפט הראשון את "שסביר שניתן לדעת עליהן" ולהוסיף "שבמאמץ סביר ניתן לדעת עליהן" וכך לשלב את הדרישה למאמץ סביר.

26. **היו"ר מסכם כי לאור תמיכת מרבית חברי הוועדה, בסעיף 1.19 יישאר רק המשפט הראשון והסיפא תושמט.**
27. צדיק מציינת כי המילים "על בסיס מתמשך" בסעיף 1.18(ב)(i) נכללו ככל הנראה מהנוסח של תקן חשבונאות מספר 16 לגבי נדל"ן להשקעה. בדעה כי דרישה כזו אינה מתאימה למחיר מצוטט של מכשירים פיננסיים. **חבר הוועדה האחר מסכים.**
28. **היו"ר מסכם כי המילים "על בסיס מתמשך" יושמטו בכל המקומות במסגרת חלופת המדידה.**
29. חבר הוועדה הנוסף מציין כי סעיף 1.21 מתייחס למצב שבו למכשיר הוני לא היה מחיר מצוטט ולאחר מכן התחיל מסחר במכשיר ומפורסם מחיר מצוטט. שואל מה הטיפול כאשר למכשיר הוני היה מחיר מצוטט אך המכשיר ההוני נמחק מהמסחר ואין יותר מחיר מצוטט. שואל אם ניתן להפסיק למדוד לפי שווי הוגן.
30. חבר הוועדה בדעה כי למעשה לא נבחרה בעבר מדיניות חשבונאית מאחר שהמכשיר ההוני היה סחיר ולא היתה בחירת מדיניות חשבונאית.
31. צדיק, חבר הוועדה וחבר הוועדה האחר בדעה כי מרגע שאין יותר מחיר מצוטט אז קיימת בחירת מדיניות חשבונאית. חבר הוועדה הנוסף בדעה שיש להבהיר זאת.
32. חבר הוועדה החמישי בדעה שאין צורך להבהיר זאת. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי הסוגיה לא ברורה וסעיפים 1.21-1.22 עשויים להטעות. חבר הוועדה הרביעי מסכים עם חבר הוועדה הנוסף ובדעה כי יש להוסיף התייחסות.
33. המוזמן מציין כי מדובר על מקרה שבו המדיניות החשבונאית הכללית של החברה (לעניין השקעות אחרות) היא לבחור בחלופת המדידה כלומר לא למדוד בשווי הוגן על בסיס מתמשך. מציע להוסיף הבהרה שאם השווי ההוגן היה מצוטט בעבר ומועד מסוים אינו מצוטט עוד, השווי ההוגן של ההשקעה במועד האחרון שבו יש שווי הוגן מהימן ייחשב כעלות לצורך חלופת המדידה. מוסיף כי אם מדובר בהשקעה באג"ח להמרה - באותו מועד תחושב ריבית אפקטיבית לפי השווי ההוגן הזמין האחרון.
34. **היו"ר מסכם כי תוסף התייחסות כאמור בסעיף 34. מציע להוסיף כסעיף נפרד. צדיק מסכימה.**
35. צדיק שואלת אם נדרשת התייחסות לקביעת הריבית האפקטיבית ואם לא ברור שבמקרה כזה יש ליישם את הוראות התקן לגבי מדידה בעלות מופחתת. **הנוכחים מסכימים.**

36. חבר הוועדה האחר שואל אם חברה שבחרה במדידה לפי שווי הוגן, וכעת לא יכולה לקבוע את השווי ההוגן מסיבה כלשהי, יכולה לעבור למדידה לפי עלות. בדעה כי אין לאפשר זאת.
37. צדיק מציינת כי סעיף 1.22 קובע זאת. מצטטת את הסעיף "תקן חשבונאות מספר 35 (מעודכן 2018) מדיניות חשבונאית, שינויים באומדנים חשבונאיים וטעויות קובע ששינוי יזום במדיניות חשבונאית יבוצע רק אם השינוי מתבטא בדוחות כספיים, המספקים מידע מהימן ויותר רלוונטי, לגבי ההשפעות של עסקאות, אירועים או מצבים אחרים על המצב הכספי, תוצאות הפעולות או תזרימי המזומנים של הישות. לפיכך, ישות שבחרה במדיניות חשבונאית כאמור בסעיף 1.18(ב)(ii)(1) תוכל לבצע שינוי יזום במדיניות החשבונאית ולעבור ולמדוד את השקעותיה במכשירים הוניים בשווי הוגן (התיאומים לשווי ההוגן יזקפו לדוח על רווח או הפסד). לעומת זאת, ישות שבחרה במדיניות חשבונאית כאמור בסעיף 1.18(ב)(ii)(2) לא תוכל לבצע שינוי יזום במדיניות החשבונאית ולעבור למדוד את השקעותיה במכשירים הוניים כאמור בסעיף 1.18(ב)(ii)(1)".
38. חבר הוועדה האחר בדעה כי אין להשתמש בניסוח דיכוטומי כזה וניתן להשתמש בנוסח של תקן חשבונאות בינלאומי 40.
39. היו"ר בדעה כי סעיף 1.22 מיותר מאחר שהקביעה קיימת בתקן חשבונאות מספר 35. צדיק מציינת כי גם בתקנים אחרים קיימת התייחסות לקביעה זו בתקן חשבונאות מספר 35. חבר הוועדה האחר מסכים ומציין כי קיימת חשיבות לסעיף, אך לא קביעה דיכוטומית שלא ניתן בנסיבות כלשהן (שהוועדה לא יכולה לצפות אותן כעת) לעבור למדידה לפי עלות. מציע להשתמש בנוסח רך יותר.
40. חבר הוועדה הנוסף מציין כי לגבי מניות לא סחירות מדידה לפי עלות היא מהימנה יותר שכן לא נדרשים אומדנים. מוסיף כי קשה לחשוב על מצב שבו חלופת המדידה תהיה רלוונטית יותר ממדידה לפי שווי הוגן. חבר הוועדה האחר מסכים, אך מציין כי לא ניתן לצפות את כל האפשרויות והחלופות ולכן לא נכון לקבוע באופן דיכוטומי שלא ניתן לעבור למדידה לפי חלופת המדידה.
41. חבר הוועדה שואל מה ההצעה. חבר הוועדה האחר מציע לאמץ את הניסוח של IAS 40 כגון "בסבירות לא גבוהה ניתן יהיה לעבור ממדידה לפי שווי הוגן למדידה לפי חלופת המדידה." צדיק מצטטת "אין סבירות גבוהה לכך ששינוי למודל העלות יביא להצגה רלוונטית יותר".
42. חבר הוועדה האחר מוסיף כי קביעות דיכוטומיות (כגון סעיף 11 לג"ד 68) מובילות לעיוותים. מציין כי גם בתקינה הבינלאומית אין קביעות דיכוטומיות מאחר שמדובר על תקינה מבוססת עקרונות.
43. משתתף נוסף מציע לאמץ את ניסוח תקן חשבונאות מספר 16. מוסיף כי גם סעיף 12 לג"ד 68 (כאשר אין הסכם בין שתי חברות מאותה קבוצה) הוביל לעיוותים. מסכים כי קשה

למצוא מקרה שבו עלות תהיה רלוונטית יותר משווי הוגן.

44. חבר הוועדה האחר מביא דוגמה של חברות שמדדו רכוש קבוע לפי הערכה מחדש ולאחר מספר שנים מאחר שכל החברות בענף מודדים לפי עלות ומאחר שאנליסטים מנתחים את החברות לפי עלות, חזרו למדידה לפי עלות. בדעה כי מדידה לפי עלות תהיה רלוונטית יותר בנסיבות כאלה.
45. חבר הוועדה מציין כי בעבר היתה התייחסות של אחד המשרדים הגדולים לקיומה של אפשרות זו, אך ההתייחסות הושמטה מהמדריך האחרון. שואל את חבר הוועדה הנוסף אם ידוע לו מדוע שונתה ההתייחסות. חבר הוועדה הנוסף משיב בשלילה.
46. חבר הוועדה האחר בדעה כי אין לקבוע באופן דיכוטומי, גם אם כרגע לא ניתן לחשוב על מקרים שבהם תהיה לכך הצדקה וזאת מאחר שייתכן כי יהיו מקרים כאלה בעתיד.
47. המשתתף הנוסף מציין כי ב-8 IAS קיימת התייחסות לאופן הטיפול בשינוי מדיניות חשבונאית למודל הערכה מחדש, אך אין התייחסות או איסור על שינוי מדיניות חשבונאית ממודל הערכה מחדש למודל העלות. חבר הוועדה בדעה כי הסיבה לכך היא שמודל הערכה מחדש אינו מודל שווי הוגן ולכן אין קביעה בדומה ל-40 IAS.
48. צדיק מציינת כי מודל הערכה מחדש דומה יותר לחלופת המדידה שכן השערוך לשווי הוגן מבוצע מעת לעת ולא באופן סדיר.
49. היו"ר שואל כיצד תנוסח קביעה לא דיכוטומית. צדיק משיבה "אין סבירות גבוהה לכך ששינוי ממדיניות חשבונאית של מדידה בשווי הוגן למדיניות חשבונאית לפי חלופת המדידה יביא להצגה יותר רלוונטית." חבר הוועדה החמישי מסכים. מציין כי ניתן אף לנסח "בסבירות נמוכה" או "רק במקרים חריגים" על מנת לצמצם את האפשרות.
50. חבר הוועדה האחר מתנגד ומציין כי הבחינה צריכה להיות אם מדיניות חשבונאית אחרת מביאה להצגה יותר רלוונטית. חבר הוועדה החמישי מקבל את הצעתו של חבר הוועדה האחר בתנאי שיירשם "בסבירות נמוכה" ולא "אין סבירות גבוהה".
51. חבר הוועדה מציין כי ב-37 IAS נעשה שימוש במונחים "נדיר" ו"נדיר ביותר".
52. חבר הוועדה האחר בדעה שיש להיצמד לנוסח של תקן חשבונאות מספר 16 וניתן להחליף ל"בסבירות נמוכה".
53. היו"ר בדעה כי ניתן להשמיט את הסעיף שכן תקן חשבונאות מספר 35 קובע מתי ניתן לבצע שינוי יזום במדיניות חשבונאית, אך מסכים להיצמד לנוסח של תקן חשבונאות מספר 16. חבר הוועדה החמישי נוטה להסכים שיש להשמיט את הסעיף, אך אין לכך רוב.

54. צדיק מציינת כי מאחר שאין תמיכה של חברי הוועדה להשמטת הסעיף קיימות שתי חלופות:
- (א) אין סבירות גבוהה לכך ששינוי ממדיניות חשבונאית של מדידה בשווי הוגן למדיניות חשבונאית לפי חלופת המדידה יביא להצגה יותר רלוונטית.
- (ב) בסבירות נמוכה שינוי ממדיניות חשבונאית של מדידה בשווי הוגן למדיניות חשבונאית לפי חלופת המדידה יביא להצגה יותר רלוונטית.
55. היו"ר מציין כי אם אין תמיכה להשמטת הסעיף, תומך בחלופה (א) בהתאם לתקן חשבונאות מספר 16. חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה החמישי תומכים בחלופה (א). **צדיק מסכמת כי נוסח סעיף 1.22 יותאם כאמור בחלופה (א).**
56. צדיק מציינת כי הערה נוספת של המוזמן היא לגבי ירידת ערך. מוסיפה כי כאשר מיושמת חלופת המדידה, המדידה היא לפי עלות או עלות מופחתת ומבוצע עדכון לשווי הוגן כאשר יש מחיר ניתן לצפייה. מציינת כי המדידה היא בעלות או בעלות מופחתת בניכוי ירידת ערך. מוסיפה כי התקן כולל הוראות לגבי ירידת ערך של נכסים הנמדדים בעלות או בעלות מופחתת. מציינת כי המוזמן שאל אם קיימות הוראות מספיקות ומתאימות לעניין ירידת ערך של נכסים אלה. בדעה כי ההוראות הקיימות הן מספיקות וניתן להפנות אליהן מהסעיף.
57. המוזמן שואל אם ההוראות מתייחסות גם להשקעה במכשירים הוניים. מביא כדוגמה השקעה במניה שאין לה מחיר ניתן לצפייה וקיים סימן לירידת ערך מאחר שהשווי ההוגן שלה נמוך משמעותית מהעלות. שואל מה הטיפול החשבונאי ואם מבוצעת הערכת שווי לצורך קביעת הפסד מירידת ערך.
58. המשתתף הנוסף מציין כי בתקינה הבינלאומית אין כיום מודל לירידת ערך של השקעות במכשירים הוניים ומציע להסתמך על המודל של IAS 39.
59. צדיק בדעה כי נוספה התייחסות מהמודל של IAS 39 לפיו "ירידה משמעותית או מתמשכת בשווי ההוגן של השקעה במכשיר הוני מתחת לעלותה מהווה גם היא ראיה אובייקטיבית לירידת ערך." המשתתף הנוסף מציין כי מדובר על מכשירים שאינם סחירים ולכן קיים קושי לקבוע שהשווי ההוגן נמוך מהעלות. חבר הוועדה הנוסף מציין כי ב-IAS 39 היו סימנים נוספים לירידת ערך של מכשירים הוניים. צדיק בדעה כי נוספו סימנים לירידת ערך.
60. צדיק מציינת כי לעניין המדידה קיימת קביעה "עבור מכשיר שנמדד בעלות בניכוי ירידת ערך, ההפסד מירידת ערך הוא ההפרש בין הערך בספרים של הנכס לבין האומדן הטוב ביותר שיהיה בהכרח קירוב של הסכום שהישות תקבל עבור הנכס אם הנכס היה נמכר במועד הדיווח". המוזמן מציע להפנות לסעיפים. צדיק מציינת כי לאורך התקן יש סעיפים נוספים שבהם נקבעה מדידה בעלות או בעלות מופחתת בניכוי ירידת ערך ולא מתבצעת

הפניה להוראות לירידת ערך בכל אחד מהסעיפים ולכן אין לבצע הפניה גם בסעיף זה.

61. המשתתף הנוסף מציין כי סעיף 5 לתקן חשבונאות מספר 1, אחזקות של קרנות הון סיכון, אשר בוטל קבע לעניין ירידת ערך "אם השווי הנאות של השקעה כזו ירד מתחת לסכום העלות, והירידה אינה בעלת אופי זמני, יש ליצור הפרשה מתאימה לירידת ערך ההשקעה וסכומה יזקף לדוח רווח או הפסד." מציין כי הקביעה לגבי ירידת ערך שאינה בעלת אופי זמני היא בעייתית.

62. צדיק מסכמת כי הנוכחים תומכים בקביעה הקיימת לגבי אופן מדידת הפסד מירידת ערך. שואלת מה עמדת הנוכחים לגבי הסימן לירידת ערך "ירידה משמעותית או מתמשכת בשווי ההוגן של השקעה במכשיר הוני מתחת לעלותה מהווה גם היא ראיה אובייקטיבית לירידת ערך." לאור העובדה שהמדידה בעלות מבוצעת כאשר אין מחיר מצוטט וקיים קושי לקבוע כי קיימת ירידה משמעותית או מתמשכת בשווי ההוגן.

63. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי הקביעה אינה בעייתית, אך בדעה שנדרשים סימנים נוספים שרלוונטיים יותר להשקעות במכשירים הוניים לא סחירים. מציע אובדן לקוח מהותי, הפסדים מתמשכים, אובדן מכרז, חברה שנכשלה באישור של ה-FDA, חברה שהכירה בהפסד מירידת ערך מהותית של נדל"ן מניב. צדיק מציינת כי בהצעה לתקן יש סימנים כגון הפרת חוזה, קשיים פיננסיים של המנפיק, היעלמות שוק פעיל כתוצאה מקשיים פיננסיים. מוסיפה כי היעלמות שוק פעיל אינה מהווה ראיה לירידת ערך כשלעצמה.

64. צדיק שואלת אם יש להוסיף סימנים לירידת ערך של השקעות במכשירים הוניים.

65. המשתתף הנוסף שואל אם ב-IFRS for SME או ב-FRS 102 אין סימנים לירידת ערך של השקעות במכשירים הוניים. צדיק משיבה בשלילה.

66. חבר הוועדה הנוסף שואל אם הרשימה הקיימת בהצעה לתקן מבוססת על סעיף 59 ב-39 IAS לפני החלפתו על ידי IFRS 9. צדיק בדעה שכן.

67. המשתתף הנוסף מציע לשלב סימנים מהתקינה האמריקאית (ASU 2016-01). חבר הוועדה הנוסף בדעה כי גם בתקינה האמריקאית הסימנים המרכזיים הם "ירידה משמעותית או מתמשכת בשווי ההוגן".

68. חבר הוועדה הנוסף מציין כי ייתכן שיש לבחון את הסימנים בתקן חשבונאות מספר 15.

69. המשתתף הנוסף מציין כי המונח "ירידה שאינה בעלת אופי זמני" שנכלל בתקינה האמריקאית אינו מתאים. היו"ר מסכים ומציין כי המונח אינו מתאים כיום. חבר הוועדה הנוסף מציין כי המונח אינו מתאים להשקעות במניות לא סחירות מאחר שאין אינדיקציה רציפה לשווי הוגן.

70. המשתתף הנוסף מציע לכתוב "אם יש ראיות אובייקטיביות לירידת ערך משמעותית בשווי ההשקעה ביחס לעלות, יש למדוד את ההשקעה בשווי הוגן." מציין כי דוגמה לכך יכולה להיות שבעלי השליטה בחברה מעוניינים למכור את החברה במחיר נמוך מהעלות. היו"ר שואל כיצד ייקבע השווי ההוגן אם החברה אינה נסחרת. המשתתף הנוסף משיב כי החברה נדרשת לבצע הערכת שווי הוגן.
71. המוזמן מציין כי בתקינה האמריקאית יש רשימה מפורטת יותר של סימנים לירידת ערך של השקעות במכשירים הוניים שנמדדים בחלופת המדידה. מציע להוסיף את הרשימה להצעה לתקן. המשתתף הנוסף מציע שלא לאמץ את המונח "ירידה שאינה בעלת אופי זמני". המוזמן בדעה כי המונח אינו מופיע בחלופת המדידה.
72. המוזמן מציין כי מדובר על סעיף 3-35-10-321 וחלק מהסימנים כלולים בהצעה לתקן. חבר הוועדה הנוסף והמשתתף הנוסף מסכימים. המשתתף הנוסף מציין כי בבנקים בישראל אומצו סימנים אלה לירידת ערך של השקעות במכשירים הוניים וכי המדידה היא בעלות בניכוי ירידת ערך. מוסיף כי ברירת המחדל היא מדידה בעלות ורק באישור המפקח על הבנקים ניתן למדוד בדרך אחרת.
73. **צדיק מסכמת כי הסימנים לירידת ערך של השקעות במכשירים הוניים מסעיף 3-35-10-321 בתקינה האמריקאית יוספו.**
74. צדיק שואלת אם יש למחוק את המשפט "ירידה משמעותית או מתמשכת בשווי ההוגן מהווה אף היא סימן לירידת ערך". המשתתף הנוסף בדעה שהדרישה לבחון אם קיימת ירידה מתמשכת היא בעייתית מאחר שקיים קושי לקבוע זאת לגבי השקעות לא סחירות והשקעות סחירות ממילא נמדדות בשווי הוגן.
75. **צדיק מסכמת כי תורד ההתייחסות ל"ירידה מתמשכת".**
76. צדיק שואלת אם קיימות הערות נוספות לעניין חלופת המדידה. **לנוכחים אין הערות.**
77. צדיק מציינת כי בישיבה הבאה יתקיים דיון בהחזקה החדית ובהצעה לתיקון סעיפים 106-101.
78. **היו"ר מאחל שנה טובה ונועל את הישיבה.**